

kommende Minister gjøre. Enten har Statsrevisionen aldeles forbigaaet en saadan opdaget Feil, eller den har paapeget den med den Ytring, at man maatte henvise Berigtigelsen deraf til vedkommende administrative Revisions Afgjørelse. Altsaa er jeg enig med den ærede sidste Taler, hvad angaaer den Ytring, som findes i Udkastet, „har gjenne-gaaet“, forsaavidt angaaer Specialregnskaberne. — Hvad angaaer Spørgsmaalet om „Betænkning“ eller „Beretning“, da findes der i Forslaget et Udtryk, som i mine Dine noget nær ubdviser Forskjellen mellem begge Dele. „Beretningen“, saaledes som den hidtil har været forelagt Rigsdagen, har vel nærmest havt sit Navn deraf, at den har indeholdt en fortløbende Meddelelse til Rigsdagen angaaende alle Regnskabets enkelte Poster, idet det har været Statsrevisionens Opgave at ophvise „alle de foresundne Uoverensstemmelser mellem Finantsloven og Regnskabet.“ Disse Ytringer findes i det nu foreliggende Forslag og ere kun meget lidt forskjellige fra de tidligere angaaende Statsrevisionens Virksomhed vedtagne Bestemmelser, hvori det hed, at Statsrevisionen skal gjøre Rede for „de foresundne Uoverensstemmelser mellem Bevillingen og Regnskabet“. Strengt taget har nu Statsrevisionen aldrig gjort det, og man kan derfor sige, at den strengt taget aldrig har holdt sig sin Forretningsorden efterrettelig; thi disse Ord ere mere omfattende, end de fornuftigviis kunne være meente. Der forekommer nemlig mange Tilfælde, hvor der er Uoverensstemmelser mellem Bevillingen og Regnskabet, som ere af en saadan Vælskaffenhed, at det vilde være ligefrem latterligt, om Statsrevisionen vilde give sig til ubførligt at ubdviske, hvad Grunden dertil var. Naar der f. Ex. paa de ubvisse Indtægter under et eller andet Institut er kommet lidt Mere eller lidt Mindre ind end bevilget, kan der som oftest ikke siges Noget, som det er værd at sætte Pen til Papiret for, angaaende Grunden til denne Afvigelse, isald der overhovedet kan staffles Oplysninger derom tilveie. Der har altsaa været Tilfælde, hvor Revisionen er gaaet let hen over saadanne Uoverensstemmelser; men hvad der i høi Grad har bidraget til at gjøre Stats-

revisionens Beretninger ubførlige eller, om man vil, vidtløftige, er dog netop det den givne Paalæg om at gjøre Rede for alle Uoverensstemmelser mellem Bevilling og Regnskab, thi derved tvinges den ind i en Masse Enkeltheder, som skulle ubdviskes i Beretningen, og som nødvendigviis maae gjøre denne meget umfangrig. Ganste vist er der nogen Forskjel paa, om man sætter „Betænkning“ eller „Beretning“, men i Henseende til Omfanget vil Forskjellen være meget ringe. Den ærede sidste Taler troede, at vi kunde have Betænknelighed lige overfor Ministeriet ved at sætte „Betænkning“ istedetfor „Beretning“. Jeg troer imidlertid ikke, han har Ret deri. Naar der forekommer Spørgsmaal, som ere af tvivlsom Vælskaffenhed, og som muligviis kunne foranledige Statsrevisionen til at gjøre en Indstilling til Rigsdagen, da er det en Selvfølge, at Statsrevisionen først indsender sin Bemærkning til vedkommende Ministerium, og at den altsaa foreløbig maa affatte en Antegning — for at bruge det sædvanlige Udtryk — til vedkommende Regnskabspost og begjære Ministeriets Erklæring derover. Naar den er modtagen, og den skal jo være tilstede inden 8 Uger, har Statsrevisionen at udfærdige sin Betænkning. Deri vil i alt Væsentligt det Samme være skeet, som nu skeer, naar Beretning afgives, thi da sendes Antegningen til Ministeriet, Ministeriet svarer, og Statsrevisionen udfærdiger sin Vedtegning. Den hele Forskjel vilde blive den, at Sagen, naar Betænkningen er afgiven, kommer til at foreligge i en fra Statsrevisionens Side mere bearbejdet Skikkelse og, som jeg antager, i en Form, der er mere tilgængelig for Rigsdagen og mere overfsuelig for denne. — Endnu skal jeg kun tillade mig at gjøre en Bemærkning til § 1. Den ærede Ordfører yttrede, at adskillige af det ærede Udvalgs Medlemmer havde ønsket, at Statsrevisorerne bleve valgte for flere Aar. Jeg kan ikke Andet end anbefale paany at tage dette Spørgsmaal under Overveieelse. Det er efter min Erfaning til stor Skade for Statsrevisionens Virksomhed, at Valgene foregaae aarligt, og at Valget foretages kun for eet Aar, vil jeg i alt Fald antage er indlysende urimeligt; thi den Statsrevision, som vælges i en Samling af